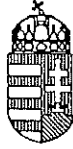

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
12.K.27.065/2017/13. szám

E: 32511
33/616/2017
Dr. Falusi

2017 JUL 18.	
BLSM	

A Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság dr. Varga Imre Péter (1132 Budapest, Gyöngyház utca 8. I/1.) felperesnek, - dr. Falusi Georgina jogi referens által képviselt Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal (5000 Szolnok, Kossuth Lajos utca 2.) alperes ellen, építésügyi engedélyt biztosító közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet:

JN/22/00457-5

Ítélet száma	2017-07-18
Ítélet helye	
Ítélet tette	Dr. Falusi G.

A bíróság az alperes JN/22/00457-5/2016. számú határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – **hatályon kívül helyezi.**

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt **fizessen meg** a felperesnek 19.500 (Tizenkilencezer-ötszáz) forint perköltséget.

A le nem rótt 30.000 (Harmincezer) forint eljárási illetéket az Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A bíróság a keresetlevél, a felperes személyes előadása, az alperes írásbeli nyilatkozata, az előzményi államigazgatási iratok, valamint a per egyéb adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Jászivány Község Önkormányzata urnafal építését határozta el Jászivány, Alkotmány út 13. szám alatt a 112. helyrajzi számú ingatlanon. A település temetővel nem rendelkezik, annak létesítésére nincs lehetősége. A közösség ennek pótlására a templom melletti telek területén 2 x 18 urnafülkét tartalmazó urnafalat tervezett elhelyezni.

Ezen önkormányzati elhatározás alapján nyújtotta be kérelmét az építtető, amely kérelem és a mellékletét képező tervdokumentáció alapján a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal Szolnoki Járási Hivatala JN-07/EPO/02197-6/2016. számú határozatával a tervezett urnafal építésére az építési engedélyt megadta, a határozat rendelkező részében rögzített kikötésekkel.

A tervezett beruházás kivitelezésének helyszíne a Jászivány 112. helyrajzi számú ingatlan, amelynek közvetlen szomszédságában található a felperes tulajdonát képező Jászivány, Petőfi utca 2. szám alatti, 111. helyrajzi számú ingatlan. Az ingatlanon lévő felperesi felülepítmény a tervezett kivitelezéssel érintett ingatlan és a felperesi ingatlan közös telekhatárán áll.

A fenti határozattal szemben a felperes fellebbezéssel élt, melyben mindenekelőtt azt sérelmezte, hogy a hatósági eljárás megindulásáról csak a JN-07/EPO/02197-4/2016. számú, függő hatályú határozatból szerzett tudomást.

Fellebbezésében sérelmezte, hogy a lakóházától 20,4 méterre, a 112. helyrajzi számú ingatlanon álló lakóházától pedig mindössze 7,97 méter távolságra állna a tervezett urnafal. Előadta azon álláspontját, miszerint a tervezett építkezés új temető, temetkezési emlékhely létesítésének felel meg.

Hivatkozott a temetőkről szóló 1999. évi XLIII. törvény 1.§ /3/ bekezdésére, a 253/1997. (XII.20.) Kormányrendelet 10.§ /2/, 14.§ /2/ bekezdés f) pontjára, 24.§ /2/ bekezdés m), 30/B.§ /2/ bekezdés e) pontjára, továbbá az 1. számú mellékletre, a 145/1999. (X.1.) Kormányrendelet 1.§ /2/ és /3/ bekezdésére.

Előadta, hogy a jogsérelem a tulajdonában álló ingatlan használati jogának a tervezett építés megvalósulása esetén bekövetkező szükségtelen és állandó jellegű zavarása miatt állna be, továbbá az ingatlan hasznosítási jogát zavarná, azt korlátozná, érdeksérelem következik be az intimitásvesztés miatt, továbbá a beruházás folytán az ingatlan értékvesztést szenved. Az ingatlan forgalomképességének csökkenése következne be a tervezett építkezés megvalósulása esetén.

Az alperes JN/22/00457-5/2016. számú határozatával az eljárási költségekre vonatkozó határozati rendelkezés megváltoztatása mellett az elsőfokú határozatot érdemben helybenhagyta.

A felperes keresettel fordult a bírósághoz, amelyben kérte az alperes fenti határozatának hatályon kívül helyezését.

Keresetében előadta, hogy az elsőfokú építésügyi hatóság függő hatályú határozatából értesült az építésügyi hatósági eljárás megindításáról. Előadta, hogy az elsőfokú építésügyi hatóság a felperesi tudomásszerzést megelőző négy nappal korábban már meghozta határozatát, mindössze egyetlen nappal a hatóság által első értesítésként definiált függő hatályú határozat postára adását követően.

12.K.27.065/2017/13. szám

A tisztességes eljárás követelményét sérti álláspontja szerint az elsőfokú határozat azon megállapítása, miszerint a szomszédos ingatlanok tulajdonosai az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot nem tettek. Álláspontja szerint a fellebbezésében jelölt jogsértést nem vizsgálta kellő részletességgel az alperes, nem értékelte kellő súllyal, hogy az építési engedélyezési eljáráshoz szükséges helyszíni szemlét a határozat keltének másnapján és nem a határozathozatalt megelőzően tartotta meg az elsőfokú építésügyi hatóság.

Hivatkozott az OTÉK azon rendelkezésére, miszerint terület-felhasználási szempontból a temető különleges terület, továbbá az OTÉK rendelkezése egyértelműen kizárja falusias lakóterületen új temető, temetkezési emlékhely létesítését.

Hangsúlyozta, hogy keresetét elsősorban a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére alapozta.

Az alperes védekezésében a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozata indokolásában rögzített jogi álláspontját.

A felperes keresete az alábbiak szerint alapos:

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 339.§ /1/ bekezdése értelmében, ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság – az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével – a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi.

E törvényi rendelkezésre figyelemmel a bíróság eljárása során azt vizsgálta, hogy az alperes határozata a felperes által megjelölt okból sért-e jogszabályt.

Figyelemmel arra, hogy a Pp. fenti rendelkezésére alapján az ügyfél eljárási és anyagi jogszabálysértésre hivatkozással is kérheti a közigazgatási határozat felülvizsgálatát, és mert a felperes keresetében eljárási jogszabálysértést is megjelölt a tisztességes eljárás követelményébe ütköző hatósági eljárás megjelölésével, a bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az ügy érdemére kiható súlyú eljárási jogszabálysértés megvalósult-e.

Az eljárás során az alperes nem vitatta, hogy a felperest a hatósági eljárásba csak a 2016. november 17. napján kelt és az elsőfokú építésügyi hatósághoz ugyanezen napon érkeztetett kérelme alapján vonta be, és erről a felperest 2016. november 25. napján írásban tájékoztatta. Önmagában azonban az a körülmény, hogy a felperes az eljárás ezen szakaszában nem gyakorolhatta az ügyfelet megillető jogait, a bíróság álláspontja szerint nem minősül olyan súlyú eljárási jogszabálysértésnek, amely a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését önmagában megalapozhatná.

A felperes maga sem vitatta (és az alperes igazolta), hogy az elsőfokú építésügyi hatósági határozatot részére a hatóság kézbesítette, ellene jogorvoslati jogával élt a

felperes és a jogerős határozat szabályszerű kézbesítése is megtörtént. Erre figyelemmel eljárás jogszabálysértés okán a határozat hatályon kívül helyezésére irányuló kereset nem volt teljesíthető.

Az anyagi jogszabálysértést tekintve a rendelkezésre álló államigazgatási iratok alapján a bíróság megállapította, hogy a kérelmező az urnafal építésének engedélyezésére irányuló kérelmében pontosan megjelölte azt a rendeltetést, amely a felperes kereseti előadásával egyezően, nem vitásan különleges rendeltetésű terület igénybevétele után vonná maga után.

A felperes által is felhívott, a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. XLIII. törvény (a továbbiakban: Temető törvény) végrehajtására kiadott 145/1999. (X.1.) Kormányrendelet 12.§ /1/ bekezdése szerint hamvasztásos temetés esetén az urnába helyezett hamvak temetési helye lehet urnafülke, urnasírhely, urnasírbolt. A /2/ bekezdés értelmében az urnafülke föld feletti építményből, az urnasírbolt terepszint alatti és feletti vagy kizárólag terepszint alatti vagy feletti építményből álló, hamvakat tartalmazó urnák elhelyezésére épített temetési hely.

A fenti megfogalmazásból következően temetési helyen történhet az urnák elhelyezése, amely temetési hely fogalmát a Temető törvény az értelmező rendelkezések körében a 3.§ d) pontjában az alábbiak szerint határozza meg: a temetőben, vagy a temetkezési emlékhelyen létesített sírhely, sírbolt, urnafülke, urnasírhely, urnasírbolt, valamint a hamvasztó üzemi építmény területén, ingatlanán létesített urnafülke, urnasírhely. A temetési helyek egyes formái, a temetés módja, továbbá a földben vagy építményben történő elhelyezkedése alapján különböznek egymástól.

A fenti temetési helyre vonatkozó fogalmi meghatározásra figyelemmel nincs jelentősége annak a felperes által vitatott fogalmi különbségtételnek, hogy temetőnek vagy temetkezési emlékhelynek minősítjük a tervezett beruházással érintett ingatlant, bármely fogalmi meghatározás alá soroljuk a tervezett építkezést, illetve annak eredményét, temetési helyről beszélünk, amely temetési hely leginkább a temetkezési emlékhely fogalmi követelményéhez kapcsolható, mely szerint: a temetőn kívül, különösen templomban, altemplomban, templomkertben, történeti kertben, urnacsarnok házában vagy más építményben és területen lévő, az elhunytak eltemetésére, urnák elhelyezésére és hamvak szétszórására szolgál.

A bíróság nem osztja az alperes azon álláspontját, hogy az építési engedélyezési eljárás során nem bír jelentőséggel a tervezett beruházás funkciója, rendeltetése, az az építési, illetve használatbavételi engedély kiadását követően lehet a vizsgálat tárgya.

Nem értelmezhető az az alperes ellenkérelmében tett nyilatkozat, mely szerint „a kérelmező az építési engedély birtokában az építkezésre kap jogosultságot, nem pedig a szolgáltatás nyújtására”.

Nem vitatható az alperes azon álláspontja, mely szerint az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) 37.§ /2/ bekezdésében

12.K.27.065/2017/13. szám

foglaltakra figyelemmel polgári jogi igényt nem dönthet el egy építésügyi hatósági eljárás. Ebből azonban nem következik az az alperesi következtetés, hogy az építmény rendeltetése közömbös az engedélyezési eljárás során.

Maga az alperes is elismerte, hogy Jászivány Község Településrendezési Terve (amelyet a képviselő-testület 10/2005. (XII.20.) rendelete tartalmaz) a tervezett urnafal kivitelezésével érintett területet, a Jászivány 112. helyrajzi számú ingatlant „Lf” jelű, belterületi, falusias lakóövezetbe sorolja. Abban sem tévedett az alperes, amikor a HÉSZ 4.§ /2/ bekezdés a) pontjának felhívásával akként nyilatkozott, hogy a többi között legfeljebb kétlakásos lakóépület, mező- és erdőgazdasági építmény, kereskedelmi, szolgáltató, vendéglátó épület helyezhető el e területen.

Nem osztja a bíróság az alperes azon álláspontját, hogy a tervezett építmény rendeltetése, elhelyezése és kialakítása megfelel a HÉSZ előírásainak arra figyelemmel, hogy egyfajta szolgáltató tevékenységet kívánnak nyújtani az építményben. Ezen alperesi álláspont nem igazolható az OTÉK 14.§ /2/ bekezdés b) pontjában foglalt azon rendelkezés felhívásával, mely szerint a falusias lakóterületen elhelyezhető épület kereskedelmi szolgáltató rendeltetést is tartalmazhat a lakórendeltetésen kívül.

A bíróság álláspontja szerint a Temető törvény urnaelhelyezésének módjára, formájára vonatkozó rendelkezési nem bírnak jelentőséggel, hiszen a fentebb felhívott jogszabályi rendelkezésből következően temetési helyen kerülhet sor az urnafal létesítésére, amely temetési hely a Temető törvény fogalmi meghatározása szerint temetkezési emlékhelynek minősíthető. Az alperes álláspontjától eltérően közömbös a fogalmi meghatározás során annak vizsgálata, hogy részleges vagy teljes körű szolgáltatást végez-e az építtető az urnák elhelyezése kapcsán.

Osztja a bíróság a felperes azon álláspontját, mely szerint temető területnek kell minősíteni a tervezett építkezéssel érintett 112. helyrajzi számú ingatlant, amely terület pedig az Országos Településrendezési és Építési Követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Kormányrendelet 24.§ /2/ bekezdés m) pontja értelmében csak különleges területen helyezhető el.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes határozata jogszabályt sért, ezért az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte.

A megismételt eljárás elrendelését a bíróság mellőzte figyelemmel arra, hogy a tervezett beruházás kivitelezésére a fentebb idézett tiltó rendelkezésekre figyelemmel jogszabályi lehetőség nincs.

A felperes pernyertes lett, ezért a Pp. 78.§ /1/ bekezdése alapján az alperes tartozik megfizetni a felperes perrel felmerült költségét, amely a tárgyaláson való megjelenés költségéből, mint útiköltségből áll.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14.§-a értelmében az Állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 340.§ /1/ bekezdése zárja ki.

S z o l n o k, 2017. július 4.

Dr. Bana Imre sk.
bíró

Z á r a d é k:

A Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság fenti ítélete 2017. július 4. napján jogerőre emelkedett.

S z o l n o k, 2017. július 4.

Dr. Bana Imre sk.
bíró